

Nijs út Nijskoat

De Jan de Roassjongers

Elke donderdagavond vertrekt een aardig groepje mannen uit Nijskoat en directe omgeving naar Nijhoarne. Zij gaan daar zingen in het koor "De Jan de Roassjongers". Een deel van dit koor hebt u kunnen horen bij de laatste kerstviering in ons kerkje. Vorige maand heeft het koor samen met de fanfare "De Vrije Fries" en de doedelzakband "Graham Lowlanders Pipes & Drums" een zeer succesvolle Keltyske Jûn verzorgd in de compleet uitverkochte sporthal in Nijhoarne. In het publiek hebben we ook aan aantal Nijskoatters waargenomen. Ook bij de dodenherdenking in de Sint Pitertsjerke in Grou heeft het koor gezongen, uiteraard met een heel ander repertoire.

Afbeelding De Jan de Roassjongers

Uiteraard is Nijskoat te klein voor een eigen koor, maar de grote inbreng van Nijskoatters heeft ook invloed op de verbinding in ons eigen dorp. Daarom deze vermelding.

Hagepreek

De mooie tijd van het jaar breekt weer aan. Traditiegetrouw is er dan weer een Hagepreek, verzorgd door de Doopsgezinde Gemeente.

De plaats is het Feestbos van Yntema.

Datum 26 mei, 10.00 uur.

Graag zelf even een stoel meenemen.

Afbeelding: Hagepreek

Afscheid

Begin april hebben we afscheid moeten nemen van twee van onze dorpsgenoten, Op de zevende is Alie Brant vredig overleden. Een dag later is ook Geale Coehoorn gestorven. Wij wensen de families veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

Gladys McGarey

Onlangs las ik een boek dat is geschreven door een vrouw van 103 jaar (geen vergissing). Eén passage daaruit wil ik graag vermelden, omdat het ook iets zegt hoe we als gemeenschap met elkaar kunnen omgaan.

Afbeelding: Gladys McGarey

Uit Het goedgeleefde leven van Gladys McGarey: Eigenlijk zijn we allemaal met elkaar verbonden, Dat vergeten we wel eens en dan zien we onszelf als afzonderlijke wezens. Ik ben tenslotte ik, ik zit in mijn eigen vel, en jij bent jij, en jij zit in jouw eigen vel. En toch zijn we sociale wezens, en om te overleven zijn we van elkaar afhankelijk. Ook al doen we nog zo ons best om ons af te zonderen, we maken nu eenmaal deel uit van een gemeenschap, in voor- en tegenspoed. Wij horen bij een familie, een cultuur, een land, een continent, een soort. We zijn met elkaar verbonden door gedeelde ervaringen en gedeelde genen. We delen letterlijk de lucht die we inademen. We mogen dag afzonderlijke wezens zijn, toch zijn we één gemeenschap.

Menno Dijkstra